

Maarten Barckhof

Van buschauffeur tot communicatiestrateg

Je bent communicatiespecialist. Hoe is dat zo gekomen? Had je vroeger thuis altijd het hoogste woord?

“Nee, als kind was ik eerder een observator, een beschouwer. Ik ben na de middelbare school ook eerst de technische kant op gegaan. Dat werd destijds ook geadviseerd als je goed was in de B- vakken. Ik ben in Groningen natuurkunde gaan studeren. Eenmaal daar trokken de sociale wetenschappen me veel meer. Ik ben toen overgestapt naar geschiedenis. Later kwam pas de focus op communicatie.

Ik ben mijn loopbaan trouwens begonnen als buschauffeur. Ook toen al was ik nieuwsgierig naar hoe mensen denken: ik babbelde heel wat af met de forensen die ik vervoerde. Ik heb ook een tijd in een natuurvoedingswinkel gewerkt. Daar bemoeide ik me al snel met de inrichting, de promotie en de communicatie naar de klanten. Van het een kwam het ander: binnen de kortste keren maakte ik folders en brochures, en dacht mee over de communicatiestrategie. Daar heb ik toen maar een opleiding in gevolgd. En in de loop der jaren zijn er heel wat gevolgd, zowel praktische als theoretische: van grafisch ontwerpen, NLP en fotografie tot psychologie, coachen en counseling.”

... Als er een besmettelijke veeziekte opdook genoot ik van de waaier aan taken en de snelheid waarmee gehandeld moest worden...

Je hebt voor veel verschillende werk- en opdrachtgevers gewerkt, van milieuclubs en kringloopwinkels tot gemeentelijke overheden en het RIVM. Je werk varieerde van het ontwerpen van sites en brochures tot het adviseren van directies. Welke klussen sprongen er voor jou bovenuit?

“Dat zijn er twee. Bij de gemeente Leusden was ik senior-adviseur op de communicatie-afdeling. We coverden met vier medewerkers het hele communicatiebeleid. Het was lekker snel schakelen. Ik was aangenomen om de site te vernieuwen, maar kreeg ook allerlei andere taken. Van heel praktische - reageren op vragen van pers en burgers - tot het leveren van strategisch advies voor het college. Ik voelde me er als een vis in het water.

Bij het RIVM adviseerde ik de directie, als plaatsvervangend hoofd van de communicatie-afdeling, was ik perswoordvoerder en coördineerde ik het intranet. Ook daar genoot ik van de waaier aan

Fotograaf: Maarten Barckhof

taken en de snelheid waarmee soms gehandeld moest worden. Bijvoorbeeld als er een besmettelijke veeziekte opdook.

Maar ik vind het ook geweldig leuk om te coachen. Ik heb dat een tijd lang in mijn eigen praktijk gedaan. Het is fantastisch als je iemand in een paar gesprekken weer op een goed spoor kunt zetten.”

Die vaardigheid komt je ook goed van pas als coördinator bij de Duurzame Stagehub. Je ideale baan?

“Daar lijkt het wel op! De Duurzame Stagehub bemiddelt tussen overheden, bedrijven en onderzoek- en onderwijsinstellingen. Ik verbind interessante mensen met projecten die ertoe doen.”

Al toe aan een volgende stap?

“Ach, wie zal het zeggen? Hoe meer ik met het bedrijfsleven samenwerk hoe meer ik merk dat het werkklimaat daar me goed past. ..Misschien ligt daar een volgende werkplek. Misschien ook niet. Ook de overheid wordt gelukkig klantgerichter en creatiever. Het is in mijn leven vaak anders gelopen dan ik had voorzien. Dat past ook bij mij. Open mind.”

Open mind? Je bent geïnteresseerd in het boeddhisme en voorzitter van de Freemind foundation, een stichting die oosterse leermeesters naar Nederland haalt.

“Drie, tot nu toe: een Thaise monnik, een Bhutanese lama, en een Japans-Amerikaanse zenmeester. Drie wijzen uit het oosten.”

Zelf ben je naar het oosten verhuisd. Naar het oosten van ons land wel te verstaan. Van Utrecht naar Nijmegen. Weg van de drukte?

“Klopt. In mijn werk houd ik van snel opereren, liefst switchend van strategisch advies naar creatieve toepassing. Thuis houd ik van rust en ruimte.

Ik heb twintig jaar met veel plezier in Utrecht gewoond. Het is een heerlijke stad. Maar Nijmegen heeft naast een prettig academisch stadsklimaat ook prachtige natuur op loopafstand.

Ik voel me er ontzettend thuis. Maar, in lijn met de boeddhistische traditie, ik ben er niet aan gehecht.”